

ΠΡΟΧΩΜΕΝ

LET US ATTEND!

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον - Ἱερά Μητρόπολις Νέας Ζηλανδίας
Ecumenical Patriarchate - Holy Archdiocese of New Zealand

Αριθμός Φύλλου - Number of Leaf 44°

22 Νοεμβρίου 2009, Κυριακῇ ΚΔ' (Θ' Λουκᾶ) – 22 November 2009, Sunday 24th (9th of Luke)

Απόστολος (Πρὸς Ἐφεσίους 2, 14-22)

Ἀδελφοί, Χριστός ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς· ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγήν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ ἐστὲ συμπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὐξεῖ εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ, ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.

Apostle (St. Paul's Letter to the Ephesians 2:14-22)

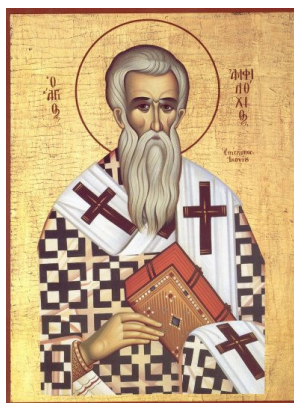
Brethren, Christ is our peace, who has made us both one, and has broken down the dividing wall of hostility, by abolishing in his flesh the law of commandments and ordinances, that he might create in himself one new man in place of the two, so making peace, and might reconcile us both to God in one body through the cross, thereby bringing the hostility to an end. And he came and preached peace to you who were far off and peace to those who were near; for through him we both have access in one Spirit to the Father. So then you are no longer strangers and sojourners, but you are fellow citizens with the saints and members of the household of God, built upon the foundation of the apostles and prophets, Christ Jesus himself being the cornerstone, in whom the whole structure is joined together and grows into a holy temple in the Lord; in whom you also are built into it for a dwelling place of God in the Spirit.

23rd Νοεμβρίου, Αγίου Αμφιλοχίου επισκόπου Ικονίου Απολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Σοφίας τὴν ἔλλαιψιν, ὡς καθαρὸς μνηθεὶς, δογμάτων ορθότητος, φωτοειδὲς ἀστράπας, ἐκλάμπεις τοῖς πέρασι· σὺ γάρ τὴν ἐν Τριάδι, ὁμοούσιον φύσιν, ἐκήρυξας ἀσυγχύτως, καθελόντας αἰρέσεις. Διό σε Ἱεράρχα Αμφιλόχιε, Χριστὸς ἐδόξασε.

November 23, Saint Amphilochos Bishop of Iconium Apolytikion in the Fourth Tone

O God of our Fathers, ever dealing with us according to Thy gentleness: take not Thy mercy from us, but by their entreaties guide our life in peace.

Above all, remember, Lord, our Archbishop Amphilochos: Grant that he may serve Your holy churches in peace. Keep him safe, honorable, and healthy for many years, rightly teaching the word of Your truth.

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Αμφιλοχίου ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶν, ἔντιμον, ὑγιᾶ μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοδομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Ευαγγέλιο (Λουκᾶν 12, 16-21)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα. Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων, Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; καὶ εἶπεν, Τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὸν σῖτον καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου, Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεός, Ἄφρων, ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἠτοίμασας, τίني ἔσται; οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Gospel (Luke 12:16-21)

The Lord said this parable: "The land of a rich man brought forth plentifully; and he thought to himself, 'What shall I do, for I have nowhere to store my crops?' And he said, 'I will do this: I will pull down my barns, and build larger ones; and there I will store all my grain and my goods. And I will say to my soul, 'Soul, you have ample goods laid up for many years; take your ease, eat, drink, be merry.' But God said to him, 'Fool! This night your soul is required of you; and the things you have prepared, whose will they be?' So is he who lays up treasure for himself, and is not rich toward God." As he said these things, he cried out: "He who has ears to hear, let him hear."

Saint Amphilochios was the compatriot and comrade in strife of Saints Basil the Great, Gregory the Theologian, who was his first cousin, and Gregory of Nyssa. A pupil of Libanius, a rhetor then a lawyer, he was ordained in 374 by Saint Basil, the Metropolitan of Iconium in Lycaonia. A teacher of the Orthodox faith and an intrepid adversary of the plague of Arianism, he suffered numerous persecutions and tribulations on account of the impious. He was one of the fathers of the Second Ecumenical Council in 381, and energetically combatted Macedonius the Pneumatomachos (contender against the Spirit). He lived until the time of Theodosius the Great and he died in peace in 395, in old age, leaving some treatises on the Orthodox faith.

Ο Άγιος Αμφιλόχιος ήταν από την Καππαδοκία, πολύ φίλος του Μεγάλου Βασιλείου, του Γρηγορίου του Θεολόγου -ο οποίος ήταν και πρώτος εξάδελφός του- και του Αγίου Γρηγορίου Νύσσης. Υπήρξε μαθητής του Λιβανίου, ρήτορας και νομικός. Ορίστηκε επίσκοπος το 374 από το Μέγα Βασίλειο, στην Ικόνιο της Λυκονίας. Άριστος διδάσκαλος της Ορθόδοξης πίστης και ακλόνητος μαχητής της αίρεσης του Αρειανισμού, υπέστη πολλές διώξεις και δοκιμασίες. Συμμετείχε στην Β΄ Οικουμενική Σύνοδο το 381, αντιμετωπίζοντας με επιτυχία τον αιρετικό Μακεδόσιο του Πνευματομάχο (δίδασκε ότι το Άγιο Πνεύμα είναι κτίσμα του Θεού). Έζησε μέχρι τα χρόνια του Θεοδοσίου του Μεγάλου και κοιμήθηκε ειρηνικά το 395 σε βαδιά γεράματα, αφήνοντας σπουδαίους λόγους για την Ορθόδοξη πίστη.

Ερμηνευτικό σχόλιο – Biblical explanation

Ο Χριστός μας τον πλούσιο της παραβολής τον χαρακτηρίζει ως άφρονα δηλαδή ως ανόητο. Αυτό το κάνει γιατί αυτός ο πλούσιος δεν βλέπει πέρα από τον εαυτό του λέγοντας συνεχώς το «...μου» χωρίς να υπάρχει γι' αυτόν ο πλησίον. Νομίζει ότι δεν μπορεί κανένας και τίποτα να του στερήσουν τον πλούτο, γι' αυτό χτίζει κι άλλες αποθήκες. Και τελικά με όλη αυτή την προσπάθεια που κάνει για την απόκτηση των υλικών αγαθών (χρήματα, σπίτια, αυτοκίνητα, πτυχία, δόξα, θέσεις εργασίας κ.α.), νομίζει ότι μπορεί να ξεπεράσει τον θάνατο αγνοώντας ακόμα και τον ίδιο το Θεό! Άλλο λοιπόν δουλεύω για να ζω και άλλο ζω για να δουλεύω, γιατί ξέρουμε πολύ καλά πως συνήθως τα χρήματα καταστρέφουν την ψυχή του ανθρώπου.

Christ characterises the rich man in the parable as unwise, or more specifically foolish. He does this because the rich man cannot see beyond himself, constantly saying "I..." without taking into account his neighbour. He thinks that nobody and nothing can deprive him of his wealth, and for this reason he builds more storehouses. And in the end with all this effort to accumulate material goods (money, houses, cars, educational degrees, glory, employment etc.) he thinks he can overcome death, even ignoring God Himself! It is one thing to work in order to live and another thing to live for work, because we know all too well how money usually destroys man's soul.